

[Svend Auken]

os bør det være lige så vigtigt at tale om miljøunion, økologiunion i EF. Og ændringer på det ene punkt må naturligvis ledsages af ændringer på det andet.

Den fjerde og sidste grundpille er en flertalsregering under Socialdemokratiets ledelse som det største parti, det vil sige en regering, der hviler på støtten fra et fast flertal i Folketinget, så der kan føres en langsigtet politik herhjemme i stedet for den nuværende mindretalsregerings hovsaløsninger. Den regering får vi først efter et valg. Men Socialdemokratiet er overbevist om, at dannelsen af en regering med et flertal bag sig i Folketinget er en nødvendig betingelse, hvis dansk politik skal dreje sig om de egentlige økonomiske og menneskelige problemer og ikke kun om det taktiske spil.

Må jeg repetere: Socialdemokratiets politik hviler på 4 grundpiller:

For det første et samarbejde, der kan føre frem til en flertalsregering. For det andet kampen mod den store, stigende arbejdsløshed. For det tredje tryghed i arbejde, uddannelse og bolig samt tryghed for pensionister, børnefamilier og de vanskeligt stillede grupper og endelig for det fjerde fremtidens måske allervigtigste problem, miljøet.

I lyset af disse fire pejlemærker og i ønsket om en helt anden politik over for Danmarks kæmpeproblemer vil vi gå til arbejdet i det kommende folketingsår.

Vi vil samarbejde med partier uden for regeringen. Først og fremmest med Socialistisk Folkeparti, som vi efterhånden på stort set alle de centrale områder ligger på linie med. Selv på områder, hvor der tidligere var skarpe skel som sikkerhedspolitik, EF og den økonomiske politik, har de to partier nærmet sig hinanden.

Vi har også et godt samarbejde med CD, som til trods for at de langtfra er enige med os på alle punkter, i høj grad er præget af en grundfæstet social indstilling og en positiv indstilling til det danske velfærdssamfund.

Også Kristeligt Folkeparti har på det seneste – ikke mindst gennem deres landsformands mange udtalelser – vist lovende takter, som vi gerne vil forske nærmere i.

Med Fremskridtspartiets gennemført negative indstilling og stadig mere desperate politik er det svært, for ikke at sige komplet umuligt, for Socialdemokratiet at øjne samarbejdsmuligheder.

Med de nuværende regeringspartier ligger det heller ikke helt let. Ledende politikere i både Det Radikale Venstre og Venstre har nærmest skabt det indtryk på deres netop afholdte landsmøder, at Socialdemokratiet blot skal sige ja og amen til KVR-regeringens politik. Det er ikke blot en arrogant indstilling, det er også en uklog holdning, hvis man ikke i regeringen nærmest bevidst stiler efter et valg. De kommende uger vil vise, om der overhovedet er vilje og evne på regeringsbænkene til at vise imødekommethed over for socialdemokratiske synspunkter.

Jeg vil gerne slutte mit indlæg med nogle udenrigs- og indenrigspolitiske spørgsmål til statsministeren.

Det første spørgsmål har at gøre med FN-aktionen mod Iraks ulovlige besættelse af Kuwait. Spørgsmålet lyder: Vil den danske regering aktivt støtte præsident Mitterrands fredspan i tre punkter for fred i Mellemøsten: Irakisk tilbagetrækning fra Kuwait, frie valg i Kuwait og endelig en international konference om alle de store spørgsmål i Mellemøsten?

Det andet spørgsmål har at gøre med NATO's fremtidige rolle: Vil KVR-regeringen aktivt modsætte sig, at forbudet mod NATO-aktioner uden for pagtens område ophæves, eller vil regeringen tillade, at danske militære enheder sættes ind, når der ikke er tale om FN-aktioner?

Det tredje spørgsmål har også med Golfkrisen at gøre: Agter KVR-regeringen at tage initiativ til sammen med de øvrige EF- og OECD-lande at bruge olielagrene for at få sænket de meget høje oliepriser, og vil regeringen give danske konkurrencemyndigheder effektive muligheder for at kontrollere eventuelle uberegtigede prisstigninger fra olieselskabernes side her i Danmark?

Det fjerde spørgsmål har at gøre med mere hjemlige forhold: Vil KVR-regeringen i denne samling fremlægge forslag om en aftale med Sverige om en fast forbindelse mellem Skåne og Sjælland, og vil en Østersøforbindelse både skulle betjene den kollektive og den individuelle trafik?

Det femte spørgsmål har at gøre med de forestående forhandlinger om bl.a. skatteomlægninger. Der er i virkeligheden to spørgsmål i den forbindelse, hvis det ikke lykkes for os at nå frem til en aftale.